

Adli Psikiyatri Değerlendirme İstemlerinde Adli Mercilerin Branş Tercihleri: Bir Üniversite Hastanesi Deneyimi

Mustafa Talip Şener¹,
Onur Burak Dursun²,
Esat Fahri Aydın³,
Semiha Arslan⁴, Mustafa Gülec⁵

¹Yard. Doç. Dr., Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Erzurum - Türkiye
²Yard. Doç. Dr., ⁴Arş. Gör. Dr., Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dalı, Erzurum - Türkiye
³Psikiyatrist, Iğdır Devlet Hastanesi, Psikiyatri Kliniği, Iğdır - Türkiye
⁵Doç. Dr., İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı, İzmir - Türkiye

ÖZET

Adli psikiyatri değerlendirme istemlerinde adli mercilerin branş tercihleri: Bir üniversite hastanesi deneyimi

Amaç: Bu çalışmada adli makamların adli psikiyatrik değerlendirme istemlerinde adli tıp, çocuk ve ergen psikiyatrisi veya psikiyatri alan uzmanı tercihleri ile ilişkili faktörlerin saptanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda 01.01.2010-31.12.2010 tarihleri arasında Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp, Psikiyatri ve Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dallarına adli psikiyatrik değerlendirme talep edilen olguların dosya kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir.

Bulgular: Değerlendirilen 330 olgunun %54.2'si (n=179) erkek, %45.8'i (n=151) kadın, %54.8'i (n=181) çocuk ve ergen, %45.2'i (n=149) erişkindir. Bulgularımıza göre adli makamlar çocuk ve ergen olgular yönlendirirken adli tıp veya çocuk ve ergen psikiyatrisi uzmanlık alanı seçiminde fark gözletmiştir. Ancak erişkin olguların adli psikiyatrik değerlendirilmesinde adli tıp uzmanları ve psikiyatri uzmanlarından birinin tercihi konusunda fark gözletilmemiştir.

Tartışma: Adli makamların adli psikiyatrik değerlendirme istemlerinin yapılmasında uzmanlık alanı seçiminin gelişen hukuk uygulamaları ile şekillendiği disiplinler arası yaklaşımın doğru sonuçlara ulaşılmasında önemli bir adım olduğu düşünülmüştür.

Sonuç: Adli psikiyatri alanında değerlendirmeler, ilgili tüm disiplinlerin işbirliği ile yapılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Adli psikiyatri, adli tıp, konsültasyon

ABSTRACT

Area of specialty preferences of forensic authorities in forensic psychiatric evaluation requests: a university hospital experience

Objective: In this study, we aimed to find the relevant factors of forensic medicine, child and adolescent psychiatry, and psychiatry fields' preferences in the forensic psychiatric assessment requests of forensic authorities.

Method: Case records which are consulted to Erzurum Atatürk University Faculty of Medicine, Forensic Medicine, Child and Adolescent Psychiatry, and Psychiatry Departments between 01.01.2010 and 31.12.2010 were assessed retrospectively.

Results: Of the 330 cases who were assessed, 54.2% (n=179) were male, 45.8% (n=151) were female, 54.8% were (n=181) child and adolescent, and 45.2% (n=149) were adult. In the light of our results, forensic authorities noticed the difference of choice between forensic medicine and child and adolescent psychiatry when consulting child and adolescent cases. Besides there was no difference for the choice between forensic medicine and psychiatry in the forensic psychiatric evaluation of adult cases.

Discussion: It is thought that interdisciplinary approach which was formed by developing law practices of specialty area choice in the forensic psychiatric evaluation requests of forensic authorities is an important step for achieving accurate results.

Conclusion: Evaluations in the area of forensic psychiatry should be made with cooperation of related disciplines.

Key words: Forensic psychiatry, forensic medicine, consultation

Yazışma adresi / Address reprint requests to:
Doç. Dr. Mustafa Gülec,
İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Psikiyatri Anabilim Dalı, 35620 Çiğli,
İzmir - Türkiye

Telefon / Phone: +90-232-243-4343/1081

Elektronik posta adresi / E-mail address:
mustafagulec78@yahoo.com

Geliş tarihi / Date of receipt:
29 Mart 2013 / March 29, 2013

Kabul tarihi / Date of acceptance:
23 Temmuz 2013 / July 23, 2013

GİRİŞ

Adli psikiyatri; psikiyatri, çocuk ve ergen psikiyatrisi, adli tıp, nöroloji, hukuk, kriminoloji, psikoloji ve sosyoloji gibi birçok bilim dalının bakış ve bilimsel objektiflik sınırlarını içinde barındıran, yargılama sürecinde ceza ve medeni kanun kapsamında ilgili sorulara yanıt arayan bir alandır (1).

Adli makamların adli psikiyatri alanında başlıca istemleri; ceza kanununa göre ceza sorumluluğunun, vücut dokunulmazlığına ve cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda mağdurların beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda olup olmadığının, cinsel eylem mağdurlarının suçun sonucunda ruh sağlığının bozulup bozulmadığının (2), Türk Medeni Kanununa (TMK) göre ise kişinin evlenme, boşanma, evlat edinme, alım satım işleri, vasiyet düzenleme gibi fiil ehliyetinin değerlendirilmesi oluşturmaktadır (3). Bu değerlendirme konuları hem psikiyatri hem de adli tıp uzmanlarının ortak sorumluluk alanına girmektedir. Ülkemizde adli psikiyatri henüz ayrı bir üst ihtisas alanı değildir. Adli psikiyatrik değerlendirmeler için uzmanlık alanına göre de kesin ayırım yapılmamıştır (4,5). Hâkim ve savcıların bilirkişi seçimi ile ilgili süreci yasa ve yönetmeliklerle belirlenmiş ve hangi uzmanlık alanından hangi bilirkişinin seçileceği konusu yasa gereği adli mercilerin takdirine bırakılmıştır.

Bu çalışmada adli makamların adli psikiyatrik değerlendirme istemlerini yaparken adli tıp, çocuk ve ergen psikiyatrisi veya psikiyatri alan uzmanı tercihleri ile ilişkili faktörlerin saptanması amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Çalışmamızda 01.01.2010-31.12.2010 tarihleri arasında Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp, Psikiyatri ve Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dallarına psikiyatrik değerlendirme gerektiren ceza sorumluluğunun belirlenmesi, ruh sağlığının değerlendirilmesi, ruh ve beden bakımından kendini savunabilme ve vasi tayini istemleriyle adli psikiyatrik değerlendirme talep edilen olgular için düzenlenen raporlar ve olguların dosya kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir. Hastanemize gelen tüm adli değerlendirme istemleri

ilgili birimlere yönlendirilmekte ve değerlendirmeler konsültasyon ilişkisi çerçevesinde anabilim dallarının işbirliği ile yürütülmektedir. Bu çalışmada adli makamların adli rapor isteminde adres gösterdikleri anabilim dallarını neye göre belirlediklerinin saptanması amaçlanmıştır. Bu kapsamda rapor istemi Adli Tıp Anabilim Dalına yönlendirilen 143, Psikiyatri Anabilim Dalına yönlendirilen 89, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dalına yönlendirilen 98 istem çalışmaya dâhil edilmiştir. Olgulara ait veriler SPSS istatistik programı (Version 20.0, SPSS; Inc., Chicago, IL, USA) kullanılarak olgunun yaşı, cinsiyeti, olayın türü, rapor talep eden kurumlar, bu kurumların lokalizasyonları ve istem nedeni ile istemin yönlendirildiği uzmanlık alanı arasında ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Verilerin standart sapma ve maksimum-minimum değerleri hesaplanmış; gruplar arasında fark olup olmadığı χ^2 testi ile araştırılmış; İstatistiksel anlamlılık sınırı $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

Araştırma kapsamında toplam 330 olgu değerlendirilmiştir. Olguların %54.2'si (n=179) erkek, %45.8'i (n=151) kadındır. Olguların %54.8'i (n=181) çocuk ve ergen, %45.2'i (n=149) erişkindir. Olguların yaş ortalaması 21.53 (st:±11.86), yaş dağılımı: 5-88'dir. Adli makamlar tarafından olguların %43.3'ü (n=143) adli tıp uzmanına, %56.7'si (n=187) çocuk ve ergen psikiyatri ve psikiyatri uzmanına gönderilmiştir.

Olguların %50.9'unun (n=168) cinsel dokunulmazlığa, %21.5'inin (n=71) vücut dokunulmazlığına, %16.7'sinin (n=55) malvarlığına, %6.6'nın (n=22) şerefe, hürriyete karşı gibi diğer ceza kanunu kapsamındaki olaylar olduğu, %4.2'sinin (n=14) medeni kanun kapsamında fiil ehliyetinin değerlendirme talepleri olduğu saptanmıştır. Çocuk ve ergen ile erişkin olguların uzmanlık alanlarına göre karşılaştırılması Tablo 1'de verilmiştir. Bulgularımıza göre adli makamlar çocuk ve ergen olguları yönlendirirken adli psikiyatrik değerlendirme için adli tıp veya çocuk ve ergen psikiyatrisi uzmanlık alanı seçiminde fark gözetmiş ve cinsel dokunulmazlığa karşı suçların değerlendirmesinde çocuk ve ergen psikiyatrisi uzmanlarını anlamlı olarak daha fazla

Tablo 1: Adli psikiyatrik olguların uzmanlık alanına göre karşılaştırılması

	Çocuk ve ergen					Erişkin				
	Adli tıp		Çocuk ve ergen psikiyatrisi		p	Adli tıp		Psikiyatri		p
	n	%	n	%		n	%	n	%	
Kurum										
Savcılık	80	48.5	85	51.5	0.018	39	39.4	60	60.6	0.602
Mahkemeler	2	13.3	13	86.7		17	45.9	20	54.1	
Karakollar	1	100.0	0	0		4	30.8	9	69.2	
Talep										
Ceza sorumluluğunun belirlenmesi	34	50.7	33	49.3	0.020	32	34.8	60	65.2	0.155
Ruh sağlığının değerlendirilmesi	44	40.4	65	59.6		20	51.3	19	48.7	
Ruh ve beden bakımından kendini savunabilme	5	100	0	0		3	75.0	1	25.0	
Medeni Kanun kapsamında fiil ehliyeti	0	0	0	0		5	35.7	9	64.3	

tercih etmiştir ($\chi^2=7.872$, $p=0.020$). Erişkin olguların ceza sorumluluğunun değerlendirilmesi istemlerinde adli mercilerin psikiyatri uzmanlarını daha çok tercih ettikleri görülmüştür. Ancak erişkin olgularda yapılan istemlerde adli tıp veya psikiyatri uzmanlarından birisinin tercihi konusunda bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($\chi^2=5.245$, $p=0.155$).

TARTIŞMA

Çalışmamızın en çarpıcı bulgusu adli makamların psikiyatrik değerlendirme taleplerinde çocuk ve ergen olgular için çocuk ve ergen ruh sağlığı uzmanlarını adli tıp uzmanlarından daha fazla tercih etmelerine karşın, erişkin olgular için böyle bir fark gözetmemeleridir (Tablo 1). Yargıtay 2. Ceza Dairesi'nin 15.12.2008 tarihli ve 2008/12709-21451 sayılı kararında çocuğun ceza sorumluluğunun bulunup bulunmadığını belirlemede işlediği fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin olup olmadığını saptamada uzman bilirkişiden rapor alınmasını, sosyal inceleme yaptırılmasını ve bu raporlardaki gözlem, tespit ve değerlendirmeler göz önünde bulundurulurken karar verilmesi gerektiğini belirtmiş, aynı şekilde 12-15 yaş arası suça sürüklenen çocukların ceza sorumluluğunu değerlendirmede tek uzman hekim kararının adli mercilerce yeterli görülmediğine hükmetmiştir (6). Yukarıda belirtilen kararlarda olduğu gibi

çocukların değerlendirilmesinde çocuk ve ergen ruh sağlığı uzmanının tercih edilmesini gerekli kılan yargı kararlarının çalışmamızda görülen bu farkın oluşumunda en önemli etken olduğu düşünülmüştür. Hukuk kurumunun ilgili meslek alanlarını yükümlü tutan kararlarının bu alanlara ve adli psikiyatrik değerlendirmelerin kalitesinin artışına olumlu yansıdığı görülmektedir. Zira özellikle çocuk olguların değerlendirilmesinde, çocuk ve ergen ruh sağlığı uzmanlarının görüşlerini de içerecek şekilde hazırlanan raporların kabul edilmesi yönündeki yargı kararları sonrası, ilgili alanda adli değerlendirmelere verilen önem; adli değerlendirmelerin pratikte 'işin en önemli parçalarından birisi' olarak görülmeye başlanmasına katkı sağlamıştır. Bu bağlamda son yıllarda ulusal çocuk ve ergen ruh sağlığı kongrelerinin tamamında adli çocuk ve ergen psikiyatrisi uygulamalarının kurs düzeyinde ele alındığı gözlenmektedir (7-10). Bu noktada adli psikiyatriye, psikiyatri uzmanlık eğitimi içerisinde verilen öneme, bağlayıcı nitelikteki hukuki kararların ne şekilde destek olabileceği akademik platformlarda tartışılmalıdır.

Ülkemizde adli psikiyatrik uygulamalar resmi bilirkişilik görevi verilen Adli Tıp Kurumunda ve üniversite hastanelerinde yürütülürken, aynı zamanda adli görev nedeni ile sağlık bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarında yerine getirilmektedir (11). Adli tıp hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin usul ve esasların düzenlendiği genelgede adli tabiplik hizmetlerinin tüm sağlık kurumlarında

yürütüleceği bildirilmiştir (12). Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (CMK) 65. maddesinin b ve c bentlerine göre incelemenin yapılması için bilinmesi gerekli fen ve sanatları meslek edinenlerin, incelemenin yapılması için gerekli mesleği yapmaya resmen yetkili olanların bilirkişiliği kabul yükümlülüğü bulunmaktadır (13). Bu yasal düzenlemeler nedeni ile adli psikiyatri alanındaki değerlendirmelerin psikiyatri rutininin bir parçası olacak şekilde yapılması istenebilmektedir.

Son dönem hukuk kararlarına bakıldığında adli psikiyatrik değerlendirmelerin multidisipliner yaklaşımla hazırlanması gerektiği yönünde verilerin arttığı gözlenmektedir. Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 03.05.2011 tarih ve 2011/5-56 esas sayılı kararında cinsel suç mağdurlarının ruh sağlıklarının değerlendirilmesi ile ilgili olarak Adli Tıp Kurumu Altıncı İhtisas Kurulu'nda yer alması gereken uzmanlık dallarında görevli uzmanlar arasından seçilecek en az beş kişilik bilirkişi heyetince yapılmasını belirtmesi, cinsel suç mağdurlarında ruh sağlığının değerlendirilmesinde karar için konusunda uzman bir hekimin yeterli görülmediğini göstermiş, bu karar sonrasında birçok üniversite hastanesi bünyesinde adli heyetler oluşturulmuştur.

Hekimlerin aralarında görüş alışverişi yaparak bilgilerini paylaşmaları diğer bir tanımla konsültasyon, tıp uygulamalarında öteden beri var olan gelmiştir. Yasal düzenlemelerin, adli psikiyatri alanında uzmanların işbirliği ile rapor verilmesini bir bakıma zorunlu hale getirmesi yanı sıra; adli psikiyatrik değerlendirmelerin rutin klinik uygulamalara göre birçok temel yapısal fark içermesi (örneğin klinik değerlendirmeler tedavi için gerekli bilgilerin toplanmasını, oysa adli değerlendirmeler dava için gerekli bilgilerin ilgili makamlarla paylaşılacak üzere mümkün olan en doğru biçimde toplanmasını benimser) (14,15), ayrıca adli psikiyatri alanındaki bilirkişiliğin belli bir bilgi birikimini, klinisyenlikten farklı bir bakış açısını, yasanın temelinde yatan anlamı, temel hukuk ve adli tıp bilgisine de sahip olmayı gerektirmesi adli psikiyatrik değerlendirmelerin işbirliği ile yapılması gerekliliğini göstermektedir (16-18).

Adli mercilerin adli psikiyatri alanında anabilim dalları tercihlerinin, gelişen hukuk uygulamalarına paralel şekillendiği söylenebilir. Adli psikiyatrik değerlendirmelerin ilgili tüm disiplinlerin katkılarıyla yapılması

gerekliliği, adli psikiyatri eğitimi için psikiyatri, çocuk ve ergen ruh sağlığı ve adli tıp uzmanlık eğitimleri içerisinde standartlar oluşturulmasını da akla getirmektedir. Bu kapsamda adli psikiyatri değerlendirmeler için uzun vadede üst ihtisas alanları oluşturulması gerekli görünmekle birlikte, kısa vadede ilgili uzmanlık alanlarının oluşturduğu heyet şeklindeki değerlendirmelerinin faydalı olabileceği düşünülmüştür.

Çalışmamızdan elde edilen bulgular nedeniyle ağırlıklı olarak sadece çocuk ve ergen olgulara spesifik kurullar oluşturulması şeklinde biçimlenen bir anlayış hakim olsa da meselenin aslında daha kapsamlı bir yönü bulunmaktadır. Zira klinisyenlerin ortak bir dil kullanması ve daha iyi anlaşılabilmesine fayda sağlaması açısından ruhsal bozukluklar sınıflandırılmıştır. Ancak hâlihazırdaki sınıflama adli psikiyatriyi ilgilendiren konularla bütünüyle örtüşmemektedir (19). Bu durum da mevcut psikiyatrik bozuklukların hukuki ya da cezai ehliyet üzerindeki etkisi, klinik psikiyatrideki tanı sisteminden farklı bir sınıflama yapmanın adli psikiyatrik değerlendirmeye olan etkisi, bilirkişilik istenilen alanla ilgili donanımın yeterli seviyeye çıkarılması, adli psikiyatrik tıbbi bilgiye ulaşımın hızlandırılması ve adli psikiyatri alanındaki tanı sisteminin yeniden tasarlanması konularına yönelik çalışmaların yapılması gerekliliğini gündeme getirmektedir (20).

Elde edilen bulgular bir takım kısıtlılıklar doğrultusunda yorumlanmalıdır. Çalışmamızda sadece bölgeimize ait veriler kullanılmıştır. Ayrıca adli mercilerin istemlerinde birçok farklı bireysel faktör rol alabilmektedir. Ancak tüm faktörleri incelemek ciddi metodolojik zorlukları beraberinde getirdiğinden çalışmamızda anabilim dalı tercihlerini etkileyen olası diğer faktörler araştırılamamıştır.

Adalet hükmünü, bilimsel temellerle desteklemek ve objektif delillere dayandırarak vermek durumundadır. Bu bağlamda adli psikiyatri konusunda ceza ve medeni hukuk kapsamında birçok sorunun cevabı hekimlerden istenmektedir. Adli mercilerin uzmanlık alanı seçimleri gelişen hukuk uygulamaları ile şekillenmektedir. Tüm dünyada adli psikiyatrinin gelişimi göz önüne alındığında bu alandaki değerlendirmelerin uzmanlık alanlarının işbirliği ile yapılmasının gerekliliğini bir kez daha göstermektedir.

KAYNAKLAR

1. Oral G. Adli psikiyatri: İçinde Soysal Z, Çakalır C. (Editörler). Adli Tıp. Birinci baskı, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Basımevi ve Film merkezi, 1999,1377-571.
2. Türk Ceza Kanunu. <http://www.tbmm.gov.tr/kanunlar/k5237.html>. Erişim tarihi Şubat 10, 2013.
3. Türk Medeni Kanunu. <http://www.tbmm.gov.tr/kanunlar/k4721.html>. Erişim tarihi Şubat 10, 2013.
4. Dursun OB, Esin İS, Güleç M, Şener MT, Taş FV, Beyhun NE, Gödekli M. A possible cause of secondary traumas for children in justice system of turkey: attitudes of prosecutors and judges. *Düşünen Adam: Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi* 2013; 26:367-375.
5. Fidaner H. Adli psikiyatri. İçinde Güleç C, Köroğlu E. Güleç C, Köroğlu E. (Editörler). Psikiyatri temel kitabı. Birinci baskı. Ankara: Hekimler Birliği Yayınevi, 1998,1291-1300.
6. Doğançün B, Yanardöner E. Adli psikiyatrik değerlendirme sürecinde çocuk. *Türkiye Klinikleri J Psychiatry-Special Topics* 2011; 4:27-35.
7. Coşkun A. Adli psikiyatrik değerlendirme ve çocuk karuma kanunu uygulamasında çocuk psikiyatrisinin rolü. 19. Ulusal Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı Hastalıkları Kongre Özet Kitabı, 2009, 8.
8. Coşkun A, Abalı O. Çocuk ve ergen ruh sağlığında adli uygulamalar. Çocuk ve ergenlerde adli psikiyatri uygulamaları. 21. Ulusal Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı Hastalıkları Kongre Özet Kitabı, 2011, 5.
9. Coşkun A, Şişmanlar AG. Çocuk ve ergenlerde adli psikiyatri uygulamaları. 22. Ulusal Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı Hastalıkları Kongre Özet Kitabı, 2012, 7.
10. Biçer Ü, Coşkun A, Şişmanlar AG. Alanda adli çocuk psikiyatrisi uygulamaları kursu. 23. Ulusal Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kongre Özet Kitabı, 2013, 8.
11. Adli Tıp Kurumu Kanunu. <http://mevzuat.adalet.gov.tr/html/587.html>. Erişim tarihi Şubat 10, 2013.
12. Adli Tabiplik Hizmetlerinin Yürütülmesinde Uyulacak Esaslar. <http://www.ttb.org.tr/mevzuat>. Erişim tarihi Mart 10, 2013.
13. Ceza Muhakemesi Kanunu. <http://www.tbmm.gov.tr/kanunlar/k5271.html>. Erişim tarihi Mart 10, 2013.
14. Leverette J. Enhancing the learning curve in child and adolescent forensic psychiatry: inter-professional relationships, resource and policy development. *Current Opinion in Psychiatry* 2004; 17:391-395.
15. Silovsky J. The Differences Between Forensic Interviews & Clinical Interviews. In:U.S. Department of Justice, Office of Justice Programs, Office for Victims of Crime. 2000.
16. Cantürk G. Adli psikiyatri alanında yasal düzenlemeler. *Türkiye Klinikleri J Forensic Medicine* 2012; 9:66-73.
17. Aliustaoğlu FS. Adli olgularda Türk hukuk sisteminde ruh sağlığının değerlendirilmesi. *Türkiye Klinikleri Psikiyatri Özel Dergisi* 2011; 4:1-9.
18. Özden S. Tıbbi bilirkişinin tarihi gelişimi ve adli psikiyatride bilirkişinin özellikleri. *Düşünen Adam: Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi* 1977; 10:44-47.
19. Diagnostic And Statistical Manual Of Mental Disorders: DSM IV. Fourth ed. Washington: American Psychiatric Association 1994; p: xxvii.
20. Konuk N, Kökrek Z, Karadeniz H. Adli psikiyatrik uygulamalarda tanı geçerliği kavramı. *Türkiye Klinikleri J Psychiatry-Special Topics* 2011; 4:52-59.